

A pálya szélén

2016 március 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ez az írás, látszólagos személytelensége ellenére személyes, sőt meghatott felhangokkal fog kiegészülni. A fociról nem lehet teljesen személytelenül írni, beszélni. Hagyjuk, felejtsük el a száraz „hegyiivános” szakmázást, a nagyív? kijelentéseket a magyar klubfutball katasztrófális helyzetéről. „Ami van” az köztudott, mert a közérzetünk, sőt a történelmünk része. Aki még nem vesztette el a kapcsolatot a valósággal és jár még a „jobb”, szigorúan fémpultos, kültelki talponállókba, az tudja, hogy miről beszélnek.

Egy ideje megszállottan figyelem az angol, skót és ír alacsonyabb osztályok „pontvadászatait”, (olyan csapatok meccseit, mint a *Stockport County*, *Derry City*, *Queens Park Rangers* stb.). Döbbenetes élmény számomra, hogy **ezek a csapatok átlag nézőszáma magasan meghaladja a legtöbb első vonalban szereplő magyar csapat nézőszámát** (pl.: *Bristol Rovers* vs *Alfreton* angol ötödösztályú bajnokin 11,085, a *Bristol* play-off döntőjében pedig, a *Wembley*ben 47,029 fizető néző volt jelen) holott többnyire szurkolói támogatásból, lelkes vállalkozók pénzéből működnek.

A meccseik színvonala pedig némileg az „embéegy” alatt van, tehát nem a „jó foci miatt járnak ki”.

Ezekben a félprofi, amatőr csapatokban is érvényesül sőt, **itt a nagycsapatok árnyékában érvényesül igazán a futball kulturális beágyazottsága, tisztasága, a szurkolók patrióta fanatizmusa, hite.** Viszonyításként: az ország legrangosabb nem professzionális futballmérkőzésén, az amatőr kupa döntőjén, a Groupama Arénában megközelítőleg 130 néző volt jelen. A szigetországbán a „*Support your local team!*” nem üres lózung.

Magyarként, mi ebből a tanulság? Az, hogy **a meccsre ki kell menni, még akkor is, ha a csapat pocskékul játszik, még akkor is, ha a csapat egy tucat falábú idiótából, taplóból áll.** A „színvonal”, a „gyenge, nézhetetlen játék” nem érv. És még az sem valódi probléma, hogy a klubcsapatainkban nem játszik a „három senior”-hoz mérhető focizseni. A baj az, hogy a hatvanas évektől hallgatólagos politikai akarattal ellehetetlenítették a labdarúgás professzionális közegét. Következmény: a futballkultúra, az iparági szegmens a 80-as évek elejére szinte teljesen felszámolta önmagát, a végletekig igénytelen lett. Ennek az igénytelenségnek az egyik jele (volt) a stadionjaink állapota. Illetve az az állapot, ahol hagyták lezúlni azokat.

Az ország zártsága, a pénztelenség, a válogatott „sikertelenségei” miatti ellenszenv, stb. kezelhető vagy múltó probléma, de az, hogy „fák n?ttek a lelátón.”, az nem.

Miközben a futball világszerte piaci jelentőségű, szórakoztatóipari résztvevővé vált, a „magyar”, központosított, **államilag kontrollált, finanszírozott, nem piaci alapú áporodott levegő? rendszerének és a szocialista barakk igénytelenségének esett áldozatául.** A nagy múltú egyesületek (*MTK*, *FTC*, *Kispest*, *Újpest*, *Vasas*) zsugorodni kezdtek. A legrosszabbkor egy eltusolt, következmények nélkül maradt bundabotrány közepén ért minket a rendszerváltás is. De addigra már nem volt divat szeretni a focit. Szomorú történet.

A közeget, az identitást újra meg kell teremteni, ha más nem teszi, akkor nekünk identitással még rendelkezni szurkolóknak kell.

Nem lesz könnyű, mivel nincsenek zászlótartó hősök. Illetve, akik még maradtak, azok lassan kikopnak, hiányoznak a hazai labdarúgás szürke eminenciásai (*Kanta Józsi*, *Szűcs Lajos*), igahúzó, máhásai, ravasz spílerei. A *Gera*-féle alázatos grundzsenik pedig végleg anakronisztikus jelenséggé váltak. Maradtak a *Kabát Péter*, *Varga Roland* („*VR7*”), *Busai Attila*-féle „újlegendák”, akik leginkább a kontroll nélküli suttyóproliságukkal tarolnak az égetni valóan szemét *Nemzeti Sport* hasábjain. *Kabát*ról elmondható, hogy **egy emberként is sokat tett, a magyar labdarúgás kultúrájának földbe állításáért**, amikor nagy pofával, vihogva adta el? élete legnagyobb pillanatát – elborult aggyal lerúgta *Beckham*et egy az *Anelotti*-féle Milan ellen lejátszott ligaválogatott meccsen. Egyéb sportemberi bebaszásait, idegbeteg ?rjögéseit felesleges is szóba hozni.

Persze nem *Kabát* az egyetlen, ?szinte, büszke nyomasztó proli, az ótvaros provincializmus nevű jelenség mintapéldánya, csak ? az, akit úgy foglalkoztatnak csapatról csapatra, ahogy a lejárt szavatosságú politikusok utógondozója az Európai Parlament lett.

Nincsenek pasztikusán megjelenő példaképek. Böde „zsirosdeszkázása” inkább frusztrált suttyóság, mint h?stett, **de Bődéb?l az EB-n akár még lehet igazi h?s, példakép is.** Elt?ntek a legendák, az anekdoták. Ilyenek pl.: „Az

MTK a húszas évek elején egy bécsi tornán vett részt, és 2-2-re állt a döntőben az Amateure-rel, az Austria elődjével. Két perc volt hátra, amikor úgy 20 méterre az osztrákok kapujától szabadrúgást ítélt a bíró az MTK javára. Schaffer letette a labdát és kikiabált Braunnak a jobbszélre: – Csibi, szaladj a serlegért! Aztán egy hatalmas gólt rúgott a jobb felsőbe.” Hát nem zseniális?

A futballkultúra, (v.) a futball kultúrája, az identitás hiánya, amiről minden „szakíró” ír, beszél, nem fog csak az MLSZ „nagyágyúin”, egykori edzőin, pénzemberein keresztül megszületni. A könnyített EB-re való csodával határos kijutásunk sem fogja a közösséget, a szurkolókat visszacsábítani a magyar klubfocihoz. **Mert a válogatott irányába megjelen? figyelem csak valamiféle egykori, szocialista-szocializáció maradványa.** Civilizált világban sosem a válogatott a „csapat, amiért a szívünk dobog”, arra csak a liga-szünetekben mennek ki, mivel imádott klubjuk nem játszik.

Lehet a végtelenségig károgni, stadionpénzezni, lélegeztetőgépezni, nyafogni, puklizni azon, hogy Palpatine a vippáholyban szotyizik az egész felcsúti gittegylettel, ettől még nem lesz változás, ez „csak” politikai pótcselekvés. **De azoknak is hiányozna a foci, ha teljesen megszűnne Magyarországon, akik most megszállottan gyölölik, megvetik.** Elég idegesítő olvasni, a hetente megjelenő tényfeltáró, leleplező jelentéseket a libnyafmédiában, hogy „Újabb negatív nézőrekord dőlt meg”, „Bukás a magyar foci”, „A magyar foci nem kell senkinek” stb., ami persze számszerűen megállja a helyét, de ma leginkább ellenzéki, politikai tettnek számít a magyar foci folyamatos basztatása, ami még Kádártól, Biszkutól ered és Hofi, majd a Saskabaré közvetítésével landolt a kortás magyar baloldalnál.

Sajnálom azokat, akik minden NBIII.-as labdazsonglőr láttán kénytelenek náciorbánról vizionálni.

Apropó NBIII., friss hír a Nyugati csoport, „derbijéről”: A *Csepel* (az egykori 59'-es bajnok, ahol a mágikus *Jakubek 'Jávor' Pál* volt az edző) és a *Ferencváros II.* vasárnapi meccsére, már magyar szinten hatalmas számú 6000 jegy kelt el. Bár, **sajnos ebben az esetben sem pusztán a fociról,** vagy sajátos „alsóházi” derbiről van szó, hanem a *Ferencváros* „belső ügyeiről”, azaz a GA-n kívül rekedt szurkolói tömegek protestjéről a vezetőséggel szemben.

Személyes élményeket ígértem. A kép a következő. Öregapám és én. Állunk egy egykori ipar- és bányaváros peremén, „(...) körülöttük a pálya csöndje. Egy fűcsomó, gyufaskatulya, villamosjegy. Már nem is fűcsomó volt, hanem valami bozót. Majd megint összezsugorodott. A letarolt, kiégett föld túlsó feléről integetett valaki. „Mit integet? Miért nem állnak fel a csapatok középkedésre? Gól volt. Támadni kell.” A sípszó után némán indulunk haza. Kikapott a csapat. A grószfater, egy vidéki kiscsapat edzője volt, klasszikus, régivágású amatőr. Büszke vagyok rá. Szabómesterből, vasbetonszerelőből lett „kiváló munkás”, „pártharcos”, aki később edzői diplomát szerzett, **munka mellett pedig csak a focinak, a „zsugának” élt.** Legtöbbször, anekdotaként emlegetett bravúrja az ún. „*plfugerkötényt*” volt, alacsony természetével úgy adott az ellenfeleinek kötényt, hogy átsuhant lábaik között. *Mándy* „tollához” méltó figura volt. Az ő jellegzetes mondata, hogy: „*Fiam, a focihoz hit kell.*” Törzsi hit, olyan hit, katarzis, amit csak a vallásokban, a művészetben lehet megélni. A „közösség”, mint a leghíresebb magyar mosodás *Minarik Ede* személyes ábrándja. Mert, igen: „*Kell egy csapat!*” A csodákban való vak hit. Bonyolult mágia. Áhítat, aminek ugyanúgy helye van a külvárosok szétmálló, kopott széksorain, mint a „*Nou Camp*” lelátóin. „*A mérkőzést kell nézni, semmi mást, csak a mérkőzést!*” – írja *Mándy*. Ez a mágia nem csak a csillogó stadionok, szaudi befektetők, a világsztárok kiváltsága. „*Az más kávéház.*”

Az öregről hallottam először **Verebes Józsefről is, aki a nyolcvanas évek egyetlen magyar futballinnovátora volt, sőt tehetségét a nagyfater Arrigo Sacchihoz mérte.** „*Ha a Verebes nem ide születik...*” ismerős szófordulatok, ugye? Verebes tényleg zseni volt, a kiesjelölt, bundákkal bennmaradó „*Rába ETO*”-ból csinált bajnokcsapatot, gyakorlatilag „középszer”, helyi kötéldés játékosokkal (néhány kivételtől eltekintve).

Ennek a Verebes-csapatnak a játéka megtöltötte az ETO stadionját. Szokványos volt a 10.000 feletti nézőszám, de a Fradi elleni derbiken előfordult 30.000 néző is.

Mitől? Attól, hogy a **csóka volt már akkor is a nem a beszari, sunyi megélhetési edzők népes táborát erősítette.** Erőteljes, szenvedélyes egyéniség (nem a *Pintér Attilai* értelemben), sőt egyéniségeket teremtő tehetség volt. Ő is eltűnt a magyar foci emésztőgödrében, „*Dottore*” és gengszterbandája (egyébként a *Mezei, Mészöly* stb. – féle bennfentesség kiirtandó) **szisztematikusan megkérdőjelezte, befeketítette, ellehetetlenítette**

Verebes zsenijét. Klasszikus „karaktergyilkosság” áldozata lett. Sokat veszítettünk vele is. Hol van most, kinek hiányzik az az intuitív tudás, tapasztalat, amit *Verebes* a semmiből, spíler cigánygyerekként megteremtett?

Olyan vak hit volt *Verebes*ben, ami ma szinte teljesen hiányzik a magyar lelátókról, a közéletből, az emberekből.

Csak a mindkét irányba ható maró cinizmus, nihil van. Nincs még egy dolog, ami többet ártana a focinak, mint ez az állapot. Miközben magyar szintem soha nem látott összegek áramlanak a klubokhoz, akadémiákhoz a legtöbb magyar csapat egyfajta „pszeudófocit” m?vel. Olyan focit, ami egyébként azért nézhetetlen, mert zsigerileg stílusidegen attól, amit a magyar drukker elvár, ami számára identitást adhat.

Azért, mert gyáva és kishit?

Néz?k nélküli formális profizmus a belátható legalacsonyabb színvonalon, hiszen nincsen kiért „harcolni”, nincsen kinek „varázsolni”, csak várni a következő havi utalást, az anyagilag jobb ajánlatot egy felfutó kirakatbajnokságba. Úgy tenni, mintha lenne focink. **A legtöbbeknek a „magyar foci”, már évtizedek óta nem ügy, csak visszaigazolása általános, jellemzően kelet-európai kudarcainknak, rossz közérzetünknek, a magyar „malaise-nek”.** Lényegében feleslegessé vált, funkciótalanná. Ahogyan a „srácok” sikertelenségében, a m?szak után sörözget? melós is visszaigazolva látja életének elszalasztott lehet?ségeit.

A múlt sikereinek megtagadása a másik jele a gyökértelenségnek. „*A Benéék (Puskásék, Csikarék stb.) idejében négyszögletes volt a labda.*” Na, **ez a szöveg is csak nálunk él meg.** Az olaszok büszkék *Meazza-ra, Luigi Riva-ra stb.*, s?t az olaszok büszkék *Weisz Árpádra, Viola Józsefre, Feldmann Gyulára.* Helyettünk is. Pedig ezzel a hagyományainkat, a „feltámadásunk” lehet?ségét tagadjuk meg.

A magyar foci története, egy trónfosztás története. A foci a magyar történelem része, jobban, mint más „kulturális jelleg?” siker (v.) kudarc, pl. az 54'-es berni dönt?, ami az egyik legnagyobb magyar kudarc („*Bern többet ért volna ezer Oscarnál!*”). Hányszor hallottam a kocsmában kártyázó öregektől, hogy: „*Meglátod, ezek sírba viszik a titkot...*”. Már nem érdekel a melankólia, a levertség, a „*Sátántangót!*” idéző agónia, ami a pálya szélén, az üres lelátókon fogad, mert egy biztos, hogy **a meccsre ki kell menni.**

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
